

Vianoční anjeli

Zima bola tohto roku naozaj krásna a biela. Veľké vločky padali na všetko okolo, a bolo to neuveriteľné. Krásne, také ako z iného sveta. Deti sa hrali v parku, bolo im veselo. Guľovali sa, naháňali a občas sa aj pokľbčili. Tieto zimné radovánky trvali až kým sa nezačalo stmievať a to už rodičia volali svoje ratolesti domov. Bolo im ľúto, že sa musia rozlúčiť, ale už sa tešili na ďalší deň. Vonku ostala iba malá skupinka, dvaja chlapci a tri dievčatá, ale aj tí sa napokon pobrali domov, pretože bol Štedrý večer a už sa tešili na parádnú večeru a na darčeky pod stromčekom. Veď ducha Vianoc bolo cítiť aj v povetrí. Miško sa poberal domov sám, bez kamarátov, nikoho nemal, len starú mamu a tá bola chorá. Veľmi chorá a nemala nikoho, len jeho a ešte sestru, ktorá žila v ich meste kúsok od nich. Boli len dvaja.... on a ona.... Rodičia mu odišli za lepším životom, a tak žil len s ňou. Nemali sa ktovie ako dobre, zostarkinho dôchodku sa dôstojne žiť nedalo. Stále boli chudobní, nemali z čoho platiť byt, ani elektrinu, nič. Prišiel domov, a tam ho privítala hustá tma... ako obyčajne. Žiaden rozžiarený stromček, žiaden slávnostne prikrytý stôl, len tma a hlboké ticho. Ani len rádio nehralo. Do chlapcovho srdca sa začal zakrádať smútok. Nič nenaznačovalo v tejto domácnosti, že je tu čas lásky a radosti. Žili v malom byte, v pavlačovom dome. Mali len dve malé izby a kuchyňu, skromne zariadený bytík. Ani len televízor nemali, ich spoločníkom bolo rádio. Zato sa poznali so všetkými susedmi, ako to v pavlačových domoch býva - každý ti vidí až do hrnca. Ale s nimi mali dobré vzťahy. Tieto Vianoce nemali ani stromček, lebo si ho nemali z čoho kúpiť. Sadol si na posteľ a plakal, plakal a plakal. Bolo mu ľúto, keď si predstavil, že jeho kamaráti majú stromček a vianočnú náladu, bývajú v modernom byte s plazmovým televízorom, a oni majú len rádio. Stará mama spala, ako vždy, málokedy bola hore. Napokon ju Miško zobudil s tým, že sú Vianoce, a že by mali ísť aspoň večerať, keď je taký iný deň. Darčeky si nekupovali dlho, nemali za čo. Starká bola chorá a on chodil do školy a učil sa. Zapli si teda rádio, z ktorého sa rozozvučali koledy a sadli si k jednoduchej večeri. Bola skromná ale stála za to. Bola to pokojná večera ničím nerušená. Mala atmosféru, koledy ju navodzovali, a predsa im niečo chýbalo. ... Ďalší člen rodiny - dedo ktorý zomrel len pred mesiacom, a darčeky, ktoré si nemohli dovoliť. Dlhو sa zhovárali, o všeličom... o rodine, o dedkovi, o Miškových rodičoch, dlhо predlho a nálada v dome bola depresívna. Predstavovali si susedov, ktorí sa tešia z darčiekov, maličkosť a oni nemajú nič... Mrzelo ich to. Keďže boli hlboko veriaci, pred polnocou sa pobrali do kostola, na polnočnú omšu. Viera v ich živote znamenala veľa, našli sa v nej. Kráčali zasneženým mestom, chlapec a stará mama. Sneh padal, vločky sa im zabárali do oblečenia a nasávali studený, vianočný vzduch. Bolo to také pekné ako dávno nie. Chodili do obľúbeného kostola na malom námestí blízko ich domova. Sadli si do lavice a omša začala. Začal hrať orgán, a dali sa spievať Tichú noc a Buvaj dieťa krásne. Potom nasledovala kázeň starého pána farára, a oni pozorne počúvali. Hovoril o zázrakoch tejto tajomnej a čarovnej noci a Miško si pomyslel, že škoda že nelietajú anjeli. Mohli by spraviť zázrak. Zdravili sa so susedmi, a počúvali pozorne celú omšu, veď slová pána farára im vlievali do žíl novú nádej. Po omši šli k babkinej sestre, jedinej príbuznej, ktorú mali, tiež bývala blízko a bola osamelá. Zdržali sa u nej chvíľu, vypili čaj a odišli domov. Keď kráčali smerom k domovu, mali pocit, že je to noc zázrakov, všade lietajú anjeli a mohli by im splniť želania ako v Španielsku traja králi. A sneh padal ešte viac a ešte hustejšie. Ľudí skoro nebolo vidieť vonku, všetci boli zalezení doma. Keď prišli do svojho skromného bytu, a domova, našli pod oknom baličky. Boli dva. Bolo napísané na nich - Pre našich obľúbených ľudí od anjelov strážnych. Miško sa zaradoval a povedal - Vidíš starká, anjeli predsa len existujú a majú dôležité poslanstvo - plniť túžby ľudí.